

AD LECTOREM.

Quicquid id est, hoc tuo arbitrio, & censura committo. Si ex his leuioribus magis aliquid in commune literatorum commodum putas accessurum, tibi que tantum superest otij, ut tua lima expolire, & exornare, atque adeò inchoatum opus absoluere & velis, & possis, esto, per me licet, in lucem etiam hæc, quali acunquæ tandem futura sunt, emittas, ea tamen lege, ut nomini parcas. Nunc enim ita comparatum videmus hominum ingenium, ut horum plerique habita persona, non rei ipsius ratione, non quid dicatur, aut fiat: sed à quo dictum, aut factum sit, spectantes, beneuoli, aut maleuoli potius, quàm sinceri, & veri scriptorum sint iudices, ac censesores. Quid multis opus? Accepta ego conditione domum reuersus operi manum ad mouere cæpi, diligentius singula perpendens, & in ordinem redigens. Hoc certè ingenuè fatebor me in his Aristophanicis obseruationibus sexcentos locos, qui antè aut deprauati, aut minùs perspicui erant, summo cum Iudicio, & incredibili dextertate, ac felicitate correctos inuenisse. Si quid tamen hìc deesse videbatur (ut certè non pauca deerant) id ego pro virili addere, & opus Marte meo perfectius reddere sum conatus, ut res ipsa fidem apertè faciet. Quamobrem illud, ausim non arroganter asseuerare nullos, aut per paucos remansisse intactos, nisi si qui fortè Oedipo coniectore indigeant.

Porrò quid in hac editione tibi nunc exhibeatur, accipe. Primum poetæ textus innumeris in locis fideliter, & religiosè emendatus, quod & in ipsis antiquis scholiis accuratè factum comperies. Quicquid transpositum erat, id in suas sedes denuò reductum. Quicquid omissum, aut obscurius declaratum, hoc additum, & dilucidius explicatum, & asterisco notatum, ut à scholiis iam vulgatis discerneretur. Interpunctiones suo loco non collocatæ, quæ sensum plerumque peruertebant, ubique restitutæ, omnis vocum κακογραφία sublata. Personarum interloquentium multis in locis nomina transposita, & perturbata, in suas sedes reducta. Postremæ duæ Comædiæ ab initio ad finem usque nouis, ac amplis commentariis illustratæ. Qua in re cum alios multos, tum verò præcipuè Suidam, Hesychium, Eustathium, Iulium Pollucem, Stephanum ^{Ἐὶ πῶλεων, τὸ μὲν ἔτυμολογικόν}, Sophoclis, Aeschyli, Euripidis grecos commentatores, Strabonem, Athenæum, & Pausaniam, prout unusquisque aliquid ad rem præsentem dicere videbatur, maxima fide, & diligentia sumus sequuti. Quicquid ex horum scriptis depromi non potuit, hoc ipsum nos firmissimis iudicij coniecturis nixi, sensus, & mentis poetæ ratione habita, pro virili suppeditauiimus. Quoniam verò Comædiarum partitiones à Latinis receptæ sub his nominibus, Actus primus, scena prima, & deinceps, in nullo græco exemplari reperiuntur: sed integræ Comædiæ sine illa huiusmodi distinctionis nota manifestæ descriptæ leguntur, quod maximam obscuritatem, ac anxietatem lectori parit, operæ pretium nos facturos duximus, si relictis vocabulis, ne quid peregrini in Græciam inuehere videremur, rem ipsam simpliciter aperiremus. Id autem hoc modo commodè fieri posse visum est. Ante omnia statim post cuiusque Comædiæ argumentum collocata est accuratior, quàm prius, personarum descriptio, idque eo ordine, quo in scenam prodeunt. In toto Comædiæ contextu, quoties occurrit personarum aut mutatio, aut accessio, aut quoties noua materia tractari incipit, prima primi versus vox maiusculo caractere notatur, & in ipsa fronte ipsorum interlocutorum nomina præfiguntur, ut & à Latinis factitatum videmus. In scholiis verò ante vocum interpretationem ponitur breue aliquod argumentum, quod rerum, quæ ibi continentur, summa capita declarat, quod maximam poetæ lucem affert, & lectorem ad eius lectionem magis allicit. Sic enim facetiæ, & Attici illi lepores, & sales, qui prius in Aristophane delitescabant, melius agnoscuntur. Illud etiam silentio minimè prætereundum, versus omnes diligenter examinatos, & quos potuimus sine sensus, & constructionis iactura, leuissima vulgata lectionis mutatione facta, ad legis metricæ regulas sincere reuocatos: horum enim plurimi